

Наприклад, деякі здобувачі вищої освіти можуть «обходити» програмне забезпечення, використовуючи нетекстові елементи, такі як зображення, відео чи графіки. Крім того, ці підходи можуть не виявляти плагіат з неелектронних джерел. Вищезазначені недоліки підкреслюють необхідність комплексного та інноваційного підходу для забезпечення академічної доброчесності.

Отже, академічний плагіат є достатньо розповсюдженою проблемою у секторі вищої освіти в Австралії. Задля вирішення проблеми та сприянню академічній доброчесності університети впроваджують різні підходи для запобігання та боротьби з плагіатом. Політика та стратегії, освітні та просвітницькі програми, а також використання програмного забезпечення є ефективними способами боротьби з академічним шахрайством, хоча мають свої недоліки.

Список використаних джерел

1. Bretag T., Mahmud S., Wallace M., Walker R., James C., Green M., Patridge L. Core elements of exemplary academic integrity policy in Australian higher education. *International Journal for Educational Integrity*. 2011. No. 7, Vol. 2. URL: https://lo.unisa.edu.au/file.php/6751/Roundtable/Core_Elements_Bretag_et_al_2011.pdf
2. Curtis G. J., Slade C., Bretag T., McNeill M. Developing and evaluating nationwide expert-delivered academic integrity workshops for the higher education sector in Australia. *Journal of Academic Ethics*. 2018. No. 16. Vol. 2, P. 109–125. URL: <https://doi.org/10.1080/07294360.2021.1872057>
3. Good Practice Note: *Addressing contract cheating to safeguard academic integrity*. Australian Government. Tertiary Education Quality and Standards Agency. 2017. 55 p. URL: <https://www.teqsa.gov.au/sites/default/files/good-practice-note-addressing-contract-cheating.pdf>
4. Rodafinos A., Warwick L., Robbie D. Challenges before and after detecting plagiarism. In *EDULEARN 16 Proceedings IATED*. 2016. P. 3874–3882. URL: https://www.researchgate.net/publication/305704369_CHALLENGES_BEFORE_AND_AFTER_DETECTING_PLAGIARISM

Лія Лукіна

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИВЧЕННІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ

Формування та розвиток інформаційного суспільства XXI століття вимагає широкого використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які поширюються та удосконалюються шаленими темпами. Особливої уваги потребує використання ІКТ в освіті, що допомагає на

належному рівні підготувати майбутніх фахівців-філологів. Успішний розвиток країни безпосередньо залежить від освіченості та володіння всіма необхідними знаннями, навичками та вміннями, яких вимагає сучасне суспільство. Швидкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які вже стали частиною нашого життя, ставить перед освітою завдання щодо опанування та володіння такими сучасними засобами та технологіями як у процесі навчання, так і в подальшому житті.

Для забезпечення ефективної реалізації основних освітніх програм, здійснення належних реформ щодо дистанційного та інноваційного навчання, які відповідали б всім сучасним вимогам, є досить важливим процесом у розвитку сучасної освіти України [4, с. 73].

Розробка дистанційних курсів стане корисною та потрібною для забезпечення постійного доступу до освітніх можливостей для всіх студентів, особливо для тих, які працюють або навчаються паралельно в інших ЗВО України або за кордоном. Освітні приватні організації та державні установи у всьому світі підтримують використання та розвиток дистанційного навчання накопичуючи педагогічно-методичний досвід для подальшого розвитку [2, с. 59].

Термін «дистанційне навчання» виник на запити суспільства та за короткий період часу об'єднав всі переваги використання сучасних технологій у навчальному процесі, а саме використання інтернет ресурсів, соціальних мереж спілкування та мультимедійних засобів разом із традиційними методами [1, с. 10].

Дистанційні технології навчання, незважаючи на залежність від технічних засобів та підключення до Інтернету, мають надзвичайно широкі можливості розвитку в освіті та науці, адже використання інтернет сервісів дозволяє використовувати інформаційні ресурси без обмежень у часі та незважаючи на відстань, відкриваючи можливості до навчання у будь-яких закладах навчання України та світу [4, с. 72].

У процесі дистанційного навчання польської мови використовуються як синхронні засоби навчання (Google Meet, Zoom, Skype, Google Classroom, Viber відеозв'язок), так і асинхронні (Moodle, електронна пошта, блоги, онлайн відео-уроки, матеріали для опрацювання, в тому числі у вигляді аудіо- та відео матеріалів, на які діти можуть записувати свої відповіді та надсилати вчителю).

Як синхронні, так і асинхронні засоби навчання мають свої переваги та недоліки

Переваги та недоліки синхронних засобів навчання.

Переваги:

- вчитель та викладач може підтримувати особистий контакт з учнем чи студентом;
- можливість відтворення прямого голосового контакту;

- спонтанність вираження думок, так як у звичайній комунікативній ситуації;
- вчитель та викладач має змогу забезпечити миттєвий зворотний зв'язок з учнями та студентами;
- можливість безпосередньо та оперативно співпрацювати.

Недоліки:

- навчання може відбуватися фрагментарно;
- певні явища чи події можуть відволікати увагу учнів;
- обмеженість в часі;
- може виникнути проблема із плануванням часу, якщо хтось знаходиться у іншому часовому поясі;
- такі засоби зв'язку можуть потребувати додаткового програмного забезпечення.

Переваги та недоліки асинхронних засобів навчання.

Переваги:

- учень та студент може подумати над відповіддю стільки часу, скільки йому на це знадобиться;
- процес комунікації може відбуватися в будь-який час;
- студенти та учні з особливими освітніми потребами можуть бути залучені до курсу;
- учасники навчального процесу не залежать від часу та місця перебування;
- можливі відповіді у письмовій формі.

Недоліки:

- учасникам освітнього процесу бракує особистого спілкування;
- групові форми роботи можуть займати багато часу;
- зворотній зв'язок може бути відкладений на деякий час [5, с. 240].

Отже, з вищезазначеного можна зробити висновок, що інформаційно-комунікаційні технології стали невід'ємною частиною сучасного світу та освіти зокрема. З впевненістю можна стверджувати, що нині якісне викладання іноземних мов та інших дисциплін не може здійснюватися без використання засобів і можливостей, які надають ІКТ та Інтернет, адже вони дають змогу краще подати матеріал, зробити його цікавішим, продуктивнішим та підвищити інтерес учнів до навчання.

Список використаних джерел

1. Блощинський І. Г. Сутність та зміст поняття «дистанційне навчання» в зарубіжній та вітчизняній науковій літературі. *Вісник Національної академії Державної служби України. Педагогічні науки*. 2015. Вип. 3. С. 5–25.
2. Вельгрін М. В., Носкова М. В. Актуальність та ефективність вивчення іноземної (польської) мови дорослими за допомогою методів

- дистанційного навчання. *Молодий вчений*. № 5(93) травень, 2021. С. 59–63.
3. Кухаренко В. М., Рибалко О. В., Сиротенко Н. Г. Дистанційне навчання: умови застосування. Дистанційний курс: навч. посіб. Харків: НТУ «ХПІ», «Торсінг», 2002. 320 с.
 4. Лук'яненко В. В. Досвід упровадження дистанційного навчання для організації самостійної роботи студентів з англійської мови. *Педагогічний процес: теорія і практика*. 2014. Вип. 2. С. 70–75.
 5. Олійник В. О. Інноваційні технології дистанційного навчання іноземної мови для студентів немовних ВНЗ. *Лінгвістичні дослідження*. 2014. Вип. 38. С. 238–246.

Інна Лукіяничук

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОКОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

У сучасному цивілізованому світі основні цілі освіти зосереджуються на формуванні і розвитку особистості та базуються на гуманістичних ідеях у педагогіці, філософії освіти. Найбільш адекватно сучасним цілям освіти відповідає особистісно-орієнтований підхід, при реалізації якого акцентується увага на створенні умов для розвитку кожного здобувача в процесі його активної пізнавальної діяльності. Викладач стає організатором процесу дослідження, пошуку, переробки інформації, створення творчих робіт у здійсненні діяльного підходу до освіти.

З погляду О. Клочко для успішної реалізації особистості у своїй професійній діяльності актуальним є застосування інфокомунікаційних технологій з метою підвищення ефективності навчання, а також з метою формування навичок дослідницького, креативного підходу в навчанні, формування критичного мислення, нової культури [2, с. 192].

Потенціал інфокомунікаційних технологій і, зокрема, Інтернет невичерпний, зокрема у галузі освіти. Інтернет є глобальною телекомунікаційною мережею, що охоплює всі розвинені країни світу, що дозволяє отримати інформацію як офіційного (сайти періодичних видань та освітніх закладів, бази даних наукових та інформаційних центрів, електронні бібліотеки, словники тощо), так і неофіційного характеру (особисте спілкування через електронну пошту, аудіо- та відеоконференції, chat-технології), а також запропонувати власну інформацію користувачам мережі.

Інтернет однаково сприятливий у навчальному процесі у організації індивідуальної роботи (виконання завдань з урахуванням пошуку інформації, проходження тестів, заповнення формулярів і бланків тощо), і колективної роботи (створення Інтернет-сторінок чи серверів, баз даних, випуск Інтернет-газети, робота в режимі написання листа). Ці можливості